

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 159/2023
01.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владана Живковића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Живковића - адвоката Дамира Перића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 46/21 од 04.08.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/22 од 23.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Живковића - адвоката Дамира Перића и утврђује да је правноснажним пресудама Вишег суда у Сомбору К 46/21 од 04.08.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/22 од 23.11.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 54. став 3. Кривичног законика, док се захтев за заштиту законитости у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 46/21 од 04.08.2022. године окривљени Владан Живковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета. Оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/22 од 23.11.2022. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Сомбору и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Сомбору К 46/21 од 04.08.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Владана Живковића - адвокат Дамир Перић, због

повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и 4. ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези са чланом 54. став 3. КЗ, док је у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП неоснован.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног Владана Живковића у поднетом захтеву наводи да је суд као отежавајућу околност окривљеном ценио начин извршења и тежину самог дела, као и директни умишљај, односно суд је ценио околности које су обележје кривичног дела, на који начин се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ.

Наиме, суд је у конкретном случају, приликом одмеравања висине казне, окривљеном као отежавајуће околности узео у обзир начин извршења и тежину самог кривичног дела – да је окривљени оштећеном нанео два убода ножем у пределу леве стране грудног коша и то приликом његове шетње са оцем на јавном месту у близини раскрснице а испред стамбених зграда где се окупља већи број људи, при чему му је нанео повреде од којих је преминуо, те степен кривице односно то што је дело учинио са директним умишљајем.

Према томе, суд је чињеницу да је окривљени убио оштећеног тако што му је нанео два убода ножем у пределу леве стране грудног коша и да је кривично дело извршио са директним умишљајем, што је обележје кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен, окривљеном ценио и као отежавајућу околност, а које околности не прелазе меру која је потребна за постојање кривичног дела.

Поступајући на наведени начин суд је повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ, која прописује принцип забране двоструког вредновања према ком принципу није дозвољено да се нека околност вреднује два пута: први пут од стране законодавца, кад је он предвиђа као конститутивни елемент кривичног дела (или као квалификаторну или привилегујућу околност), а други пут приликом одмеравања казне. Међутим, учињена повреда закона по налажењу Врховног касационог суда није од утицаја на изречену кривичну санкцију, имајући у виду остале отежавајуће и олакшавајуће околности утврђене у правноснажним пресудама, посебно околности под којим се цело догађај десио, на јавном месту, испред стамбених зграда где се окупља већи број људи, док је сада покојни АА шетао са својим оцем.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду све напред наведено, делимично усвојио захтев за заштиту законитости окривљеног Владана Живковића - адвоката Дамира Перића и на основу одредби члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаним правноснажним пресудама Вишег суда у Сомбору К 46/21 од 04.08.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/22 од 23.11.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 54. став 3. КЗ, на штету окривљеног, при томе не дирајући у правноснажност наведених пресуда.

Надаље, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је повређен закон на штету окривљеног обзиром да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, те је суд, по ставу браниоца, у конкретном случају морао да примени институт нужне одбране из члана 19. КЗ. Оваквим наводима захтева бранилац окривљеног суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 19. став 2. Кривичног законика је прописано да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправан напад.

У чињеничном опису кривичног дела наведеном у изреци правноснажне пресуде је утврђено да је окривљени Владан Живковић ..., способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и хтео његово извршење, и да је његово дело забрањено, лишио живота оштећеног..., истима се приближио иза леђа на око 1,50 метара и кратко гласом „мрмљао“, да би се АА и његов отац окренули и видели иза њих окривљеног... који је ишао иза њих раширених руку, при чему је АА рекао „пусти ћале, мани га“ и наставили да пешаче у истом правцу, да би одмах након тога окривљени ... поново „мрмљао“ и ишао иза њих и када су се АА и његов отац поново окренули окривљени је пришао АА који је покушао руком, да га одгурне али није успео, у ком моменту је дошло до њиховог физичког контакта на начин да су се „ухватили у коштац“, а при чему је окривљени... у једном моменту са ножем на преклоп дужине сечица око 10 цм који је носио са собом, задао АА два убода ножем у пределу леве стране грудног коша, на који начин му је задао две убодне ране кроз мишић петог и шестог међуребарног простора, које су на растојању од око 3-4 цм а њихов канали су паралелни и које су пробиле срчану кесу, а канал горње ране је пробио и зид десне срчане коморе, услед чега је дошло до обимног унутрашњег и мањим делом спољашњег крварења и наступања смрти АА, а у време и на месту ближе означеном у изреци пресуде. Имајући у виду наведени чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде у коме је јасно наведено да је да је окривљени са ножем на преклоп који је носио са собом, задао оштећеном два убода ножем, односно да није било истовременог противправног напада, то дакле, по налажењу Врховног касационог суда, недвосмислено произилази да у конкретном случају нису испуњени законски услови за примену према окривљеном института нужне одбране из члана 19. КЗ везано за услове напада и одбране, те да се у описаним радњама окривљеног Владана Живковића стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је он оптужен и

правноснажно оглашен кривим, због чега се као неосновани оцењују супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Живковића - адвоката Дамира Перића делимично усвојио и утврдио да је побијаним правноснажним пресудама Вишег суда у Сомбору К 46/21 од 04.08.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 870/22 од 23.11.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, при томе не дирајући у правноснажност наведених пресуда, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован и то на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић